

Arrest

nr. 306 159 van 6 mei 2024
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. PLATTEAU
Jan van Rijswijcklaan 210
2020 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Duitse nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het besluit van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 september 2023 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. KELCHTERMANS, die *loco* advocaat J. PLATTEAU verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 september 2023 neemt de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot beëindiging van het verblijf. Dit is het thans bestreden besluit, dat aan de verzoeker op 15 september 2023 ter kennis wordt gebracht.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker wordt het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Over de ontvankelijkheid

Artikel 39/57, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“§ 1. De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

(...)

§ 2. De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen :

1° (...);

2° (...);

3° wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, vanaf de eerste dag die volgt op de afgifte of de weigering tot ontvangst;

4° (...).

De vervalddag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag."

De beroepstermijn, bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna ook: de Raad) zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

Ter terechtzitting wordt ambtshalve een exceptie van niet-ontvankelijkheid *ratione temporis* opgeworpen. Uit de voorliggende stukken blijkt met name dat de bestreden beslissing, aan de verzoeker door afgifte tegen ontvangstbewijs, ter kennis werd gebracht op 15 september 2023. Het verzoekschrift werd ingediend met een ter post aangetekende brief van 19 oktober 2023. Gelet op de beroepstermijn van dertig dagen, zoals voorzien in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, was de laatste nuttige dag om een beroep in te dienen maandag 16 oktober 2023.

Ter terechtzitting stelt de advocaat van de verzoeker te volharden in het verzoekschrift.

In het verzoekschrift heeft de verzoeker terzake het volgende uiteengezet:

"1. Aangaande de ontvankelijkheid van het beroep:

a. Ratione temporis

De bestreden beslissing werd aan verzoeker ter kennis gebracht op datum van 15 september 2023. Huidig verzoekschrift werd voor het eerst per post verzonden op 13 oktober jl. Ten gevolge van een materiële vergissing, zijnde een foutief postadres, werd dit door de postdiensten teruggestuurd. De bewijzen van de eerste aangetekende postzending kan u vinden in stuk 6 van de stukkenbundel."

Hieruit blijkt dat de verzoeker niet betwist dat de thans bestreden beslissing op 15 september 2023 aan hem werd ter kennis gebracht.

De verzoeker licht toe dat hij met een aangetekende zending van 13 oktober 2023 reeds een beroep indiende, maar dat hij een foutief postadres opgaf waardoor de aangetekende zending door de postdiensten werd teruggestuurd. De verzoeker verwijst hieromtrent naar stuk 6 van zijn stukkenbundel.

Het bij het verzoekschrift stuk 6 betreft evenwel twee bewijzen van neerlegging ter post *d.d.* 14 oktober 2023 van aangetekende zendingen die werden verstuurd naar het volgend adres: "FOD Binnenlandse Zaken, Dienst Vreemdelingenzaken t.a.v. staatssecretaris voor Migratie en asielbeleid, Antwerpsesteenweg 59b, 1000 Brussel", en zonder vermelding van de afzender. De verzoeker brengt ook geen enkel begin van bewijs bij ter ondersteuning van de in het verzoekschrift geuite bewering dat een ter post aangetekende brief van 13 oktober 2023 werd teruggestuurd door de diensten van de Post omwille van een foutief postadres.

De Raad wijst erop dat de akte van kennisgeving van de bestreden beslissing de volgende uitdrukkelijke vermelding bevat:

"Tegen deze beslissing kan een beroep tot nietigverklaring worden ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, overeenkomstig artikel 39/2, § 2, van de wet van 15 december 1980. Dit beroep moet worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van deze beslissing(en). Wanneer de betrokkene zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de wet, of ter beschikking is gesteld van de Regering, moet het verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing worden ingediend, krachtens artikel 39/57, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980.

(...)

Onverminderd andere wettelijke en reglementaire modaliteiten, worden het hierboven bedoelde beroep en de hierboven bedoelde vordering ingediend door middel van een verzoekschrift, dat moet voldoen aan de vereisten vermeld in artikel 39/78 van de wet van 15 december 1980 en in artikel 32 van het

Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (PR RvV). Zij worden ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij ter post aangetekend schrijven of via het informaticasysteem van justitie (J-Box) zoals beschreven in de artikelen 2 tot 5 van het Koninklijk besluit van 16 juni 2016 houdende elektronische communicatie overeenkomstig artikel 32ter van het Gerechtelijk Wetboek, onder voorbehoud van de afwijkingen voorzien bij artikel 3, § 1, tweede en vierde lid, van het PR RvV, aan de Eerste Voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Gaucheretstraat 92-94, te 1030 Brussel." (onderlijning toegevoegd).

Uit de akte van kennisgeving blijkt duidelijk dat een beroep tegen de thans bestreden beslissing diende te worden ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Eén van de mogelijkheden waarop dit beroep kan worden ingediend is bij een ter post aangetekend schrijven, gericht aan de Eerste Voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Gaucheretstraat 92-94, te 1030 Brussel.

De verzoeker diende met een ter post aangetekende brief van 19 oktober 2023 (donderdag), gericht aan het correcte adres van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, een beroep in tegen de bestreden beslissing. Deze aangetekende zending werd op 20 oktober 2023 door de Raad ontvangen. De Raad kan alleen maar vaststellen dat de thans bestreden beslissing aan de verzoeker werd ter kennis gebracht 15 september 2023. Gelet op de beroepstermijn van 30 dagen, was de laatste nuttige dag om een beroep in te dienen 16 oktober 2023. Het beroep, ingediend per aangetekend schrijven van 19 oktober 2023, werd derhalve buiten de termijn van 30 dagen na de kennisgeving ingediend (cf. artikel 39/57, § 1, eerste lid, en § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet).

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer een verzoekende partij aantoont dat zij wegens overmacht werd verhinderd haar verzoekschrift tijdig in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien, noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, "*Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)*" in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506). Overmacht kan niet worden vermoed en moet worden aangetoond door diegene die er zich op beroept.

In casu wordt geen overmacht aangetoond. Verzoekers bewering dat hij op 13 oktober 2023 reeds aan de Raad een aangetekende zending met een foutief postadres overmaakte en dat werd teruggestuurd door de diensten de Post, wordt met geen enkel begin van bewijs ondersteund. Het gegeven dat de verzoeker twee verzendingsbewijzen voorlegt van brieven die op 14 oktober 2023 aangetekend zijn verzonden aan de Dienst Vreemdelingenzaken en ter attentie van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, houdt nog niet het bewijs in dat het om een aan de Raad gericht verzoekschrift zou gaan waarmee de verzoeker zou beogen om bij de Raad een beroep in te stellen tegen de thans bestreden beslissing. Ook al zou kunnen worden aangenomen dat het om een dergelijk verzoekschrift zou gaan, dan nog vormt het gegeven dat de verzoeker dit verzoekschrift heeft verzonden naar een andere bestemming en een ander adres dan datgene dat vermeld is in de akte van kennisgeving, hoegenaamd geen gebeurtenis buiten de menselijke wil om die niet kon worden voorzien, noch vermeden.

Nu geen overmacht is aangetoond en gelet op hetgeen voorafgaat, stelt de Raad vast dat het onderhavige beroep tot nietigverklaring laattijdig werd ingediend en dat het daarom niet-ontvankelijk is.

Het beroep is niet-ontvankelijk *ratione temporis*. Deze vaststelling volstaat om het beroep te verwerpen.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend vierentwintig door:

C. DE GROOTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN	C. DE GROOTE
--------------	--------------